

РЕШЕНИЕ

№ 6014

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **986** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във вр. с чл. § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Областен управител на Област С. срещу решение № 20002311 от 05.01.2021 г. по гр.д. № 42454/2019 г. по описа на СРС, 45-и състав, с което по жалба на М. К. Т., в качеството ѝ на наследник на К. Т. М., е отменена заповед № РД-15-025/17.02.2014 г. на Областния управител на Област С., в частта относно имот № 5964.329, находящ се в местността „Б.“, [населено място], р-н Нови Искър, който попада в плана на новообразуваните имоти, одобрени с посочената заповед, и е върната преписката с указания за произнасяне по същество.

Касационната жалба съдържа оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения, необоснованост и нарушение на материално-правните норми. Посочено е, че първоначално с жалбата на М. Т. като наследник на К. Т. се оспорва заповедта в частта за имот с № 5964.328 вписан като собственост на К. Й. Г. на основание решение № 1208 от 11.05.1995 г. на ОСЗ-Нови Искър, като впоследствие Т. е уточнила, че жалбата ѝ и възраженията касаят не имот № 5964.328, а имот № 5964.329. При това положение, Областният управител счита уточненията на жалбата за просрочени, тъй като заповедта е обнародвана в ДВ бр. 17 от 28.02.2014 г., докато жалбата за имот 329 е от 29.04.2014 г. и 07.05.2014 г., поради което се моли да се констатира посоченото обстоятелство и да се обезсили решението като жалбата да се

остави без разглеждане. Твърди се, че тезата на жалбоподателите е останала неизяснена и недоказана. В заключение моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. И., който поддържа жалбата и моли да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Т. К. И., наследник на М. К. Т., не се явява и не представлява. В постъпила писмена молба от адв. Р., взема становище за неоснователност касационната жалба. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение съгласно представен списък.

Зайтересованите страни М. Т. Т., К. Т. В., Я. Б. Т., В. Д. Т., Л. Д. С., Д. Г. А., И. Г. К., В. Г. Т., С. Г. Т., Ф. Ц. Н., Н. Ф. Ц., Д. Г. Т., В. В. Н., С. П. Н., Д. П. Н., не се явяват и не се представлява. Не взимат становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че с решение на ПК от 15.07.1994 г., по молба на К. Т. М., е признато правото на собственост върху нива от 2 дка в м. Б., в стари реални граници.

С протокол на ПК от 15.07.1994 г., в т. 17 е признато правото на собственост на нива от 5,4 дка в местността „Могилата“ и е определено същата да бъде възстановена с план за земеразделяне.

С решение на ПК по протокол № 4000 от 08.10.1997 г. е отказано да се признае правото на възстановяване с план за земеразделяне.

Протокол № 4000 от 08.10.1997 г. е отменен с решение от 30.06.1999 г. по гр.д. № 2012/2018 г. на СРС, но видно от решението, отмяната е на процесуално основание като преписката не е върната за ново разглеждане. По молба на К. М. и въз основа на решение по гр.д. № 2012/2018 г. на СРС, е последвало издаването на протокол № 4000 от 28.10.1999г., с който се признава правото на собственост и се определя за възстановяване с план за земеразделяне вкл. в т. 17 - нива от 5,4 дка в м. Могилата.

С решение № 199821 от 23.08.2017 г. по гр.д. № 22873/2014 г. по описа на СРС, по жалба на М. К. Т., наследник на К. Т. М., е отменена заповед № РД-15-025/17.02.2014 г. на Областния управител на Област С., в частта ѝ относно имот № 5964.329, находящ се в местността „Б.“ [населено място], р-н Нови Искър, който попада в плана на новообразуваните имоти, одобрени с посочената заповед.

СРС се е позовал на няколко акта по заявлението – на първо място е визирано, че „по преписка вх. № 03271 от 17.02.1992 г., на протокол №4000 от 15.07.1994 г. на ПК Нови Искър е признато и определено за възстановяване правото на собственост на наследниците на Т. М. К. на изброените земи вкл. в т. 17 е нива от 5,4 дка в м. Могилата, протокол № 4000 от 08.10.1997 г. по същата преписка, заявена от К. М. Т., с който е отказано да се признае правото на възстановяване с план за земеразделяне на 25 имота, като в т. 17 е отново нива от 5,4 дка в м. Могилата. В. е и протокол № 4000 от 28.10.1999 г. , с който се признава правото на собственост и се определя за възстановяване с план за земеразделяне вкл. т. 17 - нива от 5,4 дка в м. Могилата, който протокол е във връзка с решение на СРС от 30.06.1999 г. по гр.д. № 2012/2018 г., с който е отменен протокол № 4000 от 08.10.1997 г. Посочено е, че имот 5964,329 в

регистъра на новообразуваните имоти е отразен с площ от 1308 кв.м. в м. Б. без установен собственик.

За да достигне до този извод, СРС е изслушал СТЕ, от заключението по която е приел за установено, че за [населено място] има 2 кадастрални плана, като в този от 1966 г. процесните имоти не влизат и не са заснети. В КП от 1988 г. в кадастрален лист Б-14-6-Б са нанесени под № 285 и 287 като първият е отразен като собственост на С. К., а вторият на П. С. и А. И.. Вещото лице е установило, че процесният имот е извън вилна зона Русия 2. Сочил се, че от направен оглед на място вещото лице е установило, че имот № 5964.329 с площ от 1,308 дка е заграден с мрежа, със стари овощни дръвчета и е неподдържан вкл. има изградена постройка. СРС се приел, че процесният имот е сбор от три имота с обща площ от 5,030 дка – имот стар № 501.358 с площ от 1,499 дка, имот № 501.357 с площ от 1,284 дка и имот с площ от 501.355 с площ от 2,247 дка, поради което съдът е кредитирал извода на вещото лице, че има идентичност на процесния имот 329 с част от записаната на 17 място в препис-извлечение от емлячния регистър нива в м. Могилата с площ от 5,4 дка, която е възстановена с протокол № 4000 от 15.07.1994 г. на наследниците на К. М. и Т. М.. С оглед това, СРС е заключил, че с протоколно решение от 15.07.1994 г. на ПК Нови Искър по т. 17 е признато право на възстановяване върху нива от 5,4 дка в м. Могилата и е приел, че част от този имот е послужил за образуване на имот 329 с площ от 1,308 дка, който неправилно в регистъра е отразен без собственик, поради което отказа за записване на жалбоподателите в тази част е незаконосъобразен и е отменен.

Решение № 199821 от 23.08.2017 г. по гр.д. № 22873/2014 г. по описа на СРС е оспорено пред АССГ, Х. касационен състав, който с решение № 1930/21.03.2019 г. по КАХД № 11368/2018 г., го е отменил. В мотивите е посочено, че извода на в.л., че процесният имот 5964.329 е част от няколко имота и е възстановен с протокол № 4000/1994 г., е възприет безкритично от СРС, като в заключението няма обсъждане на протокола от 2006 г., с който е отказано на наследниците на Т. К. да се признае правото на възстановяване вкл. в т. 17 нива 5,4 дка в м. Могилата. Прието е от съда, че нито в.л., нито съдът са обсъдили посоченото писмено доказателства – протокол за отказ № 4000 от 25.04.2006 г. Отделно от изложеното, в с.з. на 27.03.2017 г., Областният управител с молба е поискал назначаване на нова експертиза, която молба не е уважена. Позовал се е на това освен, че не е зачетен протокола от 2006 г., но и на факта, че от молителя има 2 преписки от една дата – вх.№ 03271 от 17.02.1992 г. и вх. №0327Б от 17.02.1992 г. Посочено е, че СРС е установил, че от посочената дата на произнасяне 15.07.1994 г. има решение и протокол, които са по двете отделни преписки за имоти в м. Могилата и в м. Б., но първият и процесен, подлежащ на възстановяване с план за земеразделяне, а вторият в реални граници. Прието е от АССГ, че видно от молба от 22.03.2016 г. на М. Т., местността „Могилата“ и м. “Б.“ са една и съща местност.

Решението на СРС е отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, с указания за допускането на нова съдебна експертиза за изясняване и на спорните въпроси, а именно процесният имот кои имоти от посочените в решенията на ПК включва, съответно с кои решения за този имот /части от него/ е признато правото на възстановяване с план за земеразделяне; заявеният имот от К. М. за възстановяване от 5,4 дка в м. Могилата какво отношение и връзка има с възстановения в реални граници имот от 2 дка в м. Б., една и съща ли са двете

местности, вкл. по делото да се изясни при какви нови обстоятелства е постановен протокол № 4000 от 25.04.2006 г. за отказ, дали е оспорен от страните.

В решението си АССГ се е произнесъл и по възражение за просрочена жалба срещу заповед № РД-15-025/17.02.2014 г. Прието е, че в действителност в петитума на жалбата има искане за възстановяване и на имот 5964.328, но доводите в касационната жалба на Областния управител са приети за неоснователни. Изначално възражението срещу заповедта касае спорния имот и макар да е имало неяснота и в петитума на жалбата да е посочен друг номер на имота, то тя е отстранена, тъй като от съдържанието на жалбата става ясно кой е спорния имот и в производството са взели участие съответните заинтересовани за този имот страни, а жалбата не е била просрочена.

При повторното разглеждане на делото, по образуваното гр.д. № 42454/2019 г. по описа на СРС, 45-и състав, е назначена и изслушана експертиза. Въз основа на събраните доказателства по делото, вещото лице е дало заключение, че с Протокол № 4000 от 15.07.1994 г., по преписка вх. № 03271/17.02.1992 г. и Протокол № 4000 от 28.10.1999 г., по заявление вх. № 03271/17.02.1992 г., е признато правото на възстановяване с план за земеразделяне на имот 5.4 дка. в местност „Могилата“, землище на [населено място], на наследниците на Т. М. К., в съответствие с чл. 14, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Признато е с двата протокола, правото на възстановяване с план за земеразделяне на имот от 2 дка. в местност „Б.“, землище на [населено място], на К. Т. М., наследник на Т. М. К.. Относно протокол № 4000/25.06.2006 г., в.л. е посочило, че в него е констатирано противоречие, като в диспозитива се отказва възстановяване на правото на собственост на наследниците на Т. М. К. на 25 имота, сред които и нива в м. „Могилата“, с площ от 5,4 дка., а в мотивите се възстановява собствеността на наследниците на Т. Т. М., К. Т. М. и В. Т. М., наследници на Т. М. К.. Констатирано е още, че с процесната заповед е одобрен План на новообразуваните имоти и придружаващата ги документация в землището на [населено място], район Нови Искър, СО. От този план, в района на ПИ № 5964.330 и 5964.329 и Регистър към него са налични имоти: 5964.330, с площ 1499 кв.м., м. „Б.“, собственик К. Т. М., имот 5964.329, с площ 1308 кв.м., м. „Б.“, без установен собственик, имот 5694.82, с площ 1198 кв.м., м. „Б.“, собственик Т. Т. М. и имот 5964.83, с площ 1017 кв.м., м. „Б.“, собственик А. Г. И.. Вещото лице е посочило, че съседни на имот 5964.329 са имоти: 5964.990, 5964.82 и 5964.83, като тяхната обща площ е 5022 кв.м. В заключение в.л. е приело, че възстановения в реални граници имот от 2 дка в местност „Б.“ е част от заявления за възстановяване от К. Т. М. имот от 5.4 дка в землището на [населено място], м. „Могилата“, като двете местности „Б.“ и „Могилата“, представляват една и съща местност, която до 1929 г. е била известна като „Могилата“, а след това като „Кошето-Б.“.

По делото е обсъдена компетентността на издателя на процесния административен акт.

Възприемайки така изложената фактическа обстановка, СРС при повторното разглеждане на делото е отменил оспорената заповед на Областния управител на Област С., като е върнал преписката за ново произнасяне, съобразно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, а именно за записване на жалбоподателите като собственици на имот 5964.329.

В производството по делото пред СРС е заличена жалбоподателката М. К. Т., починала, като на нейно място е конституирана Т. К. И., наследник на първата.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 20002311 от 05.01.2021 г. по гр.д. № 42454/2019 г. по описа на СРС, 45-и състав, с което по жалба на М. К. Т., в качеството ѝ на наследник на К. Т. М., е отменена заповед № РД-15-025/17.02.2014 г. на Областния управител на Област С., в частта относно имот № 5964.329, находящ се в местността „Б.“, [населено място], р-н Нови Искър, който попада в плана на новообразуваните имоти, одобрени с посочената заповед, и е върната преписката с указания за произнасяне по същество.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Областен управител на област С., допустима жалба. Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, възприети и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби.

Настоящата съдебна инстанция констатира, че оспорената пред районния съд заповед е издадена от компетентен орган, с оглед предоставените му от закона правомощия, в предвидената за това писмена форма, като е спазена процедурата по издаване на заповедта и по съобщаването ѝ на заинтересованите страни, а именно обявена е в ДВ, в един национален и един местен всекидневник. От формална гледна точка, заповедта е мотивирана, като са посочени правните и фактическите основания за издаването. Заповедта препраща към протоколите на Комисия за разглеждане на възраженията по помощния план и плана на новообразуваните имоти, назначена от органа. Районният съд е направил извод, че заповедта в оспорената част подлежи на отмяна, тъй като неправилно не е записан на името на наследодателя на Т. К. И. – К. Т. М., възстановен в реални граници имот от 2 дка в местност „Б.“, който всъщност е част от възстановения имот от 5.4 дка. в землището на [населено място], м. Могилата. Преписката е върната на административния орган за ново произнасяне, съобразно

мотивите на съдебното решение, в частта на ПНИ относно имот № 5964.329. Този извод на районния съд е правилен и законосъобразен.

Настоящата съдебна инстанция намира, че при постановяването на решението, СРС е изпълнил дадените с влязло в сила решение № 1930/21.03.2019 г. по К. № 11368/2018 г. указания на районния съд, а именно за допускането на нова съдебна експертиза за изясняване и на спорните въпроси: процесният имот кои имоти от посочените в решенията на ПК включва, съответно с кои решения за този имот /части от него/ е признато правото на възстановяване с план за земеразделяне; заявеният имот от К. М. за възстановяване от 5,4 дка в м. Могилата - какво отношение и връзка има с възстановения в реални граници имот от 2 дка в м. Б., една и съща ли са двете местности, вкл. по делото да се изясни при какви нови обстоятелства е постановен протокол № 4000 от 25.04.2004 г. за отказ, дали е оспорен от страните. Назначена е СТЕ, с която указанията са изпълнени, като е установено, че с Протокол № 4000 от 15.07.1994 г., по преписка вх. № 03271/17.02.1992 г., Протокол № 4000 от 28.10.1999 г., по заявление вх. № 03271/17.02.1992 г., е признато правото на възстановяване с план за земеразделяне на имот 5.4 дка. в местност „Могилата“, землище на [населено място], на наследниците на Т. М. К., в съответствие с чл. 14, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Признато е с Протокол № 4000 от 15.07.1994 г., по преписка вх. № 03271/17.02.1992 г., Протокол № 4000 от 28.10.1999 г., по заявление вх. № 03271/17.02.1992 г., правото на възстановяване с план за земеразделяне на имот от 2 дка. в местност „Б.“, землище на [населено място], на К. Т. М., наследник на Т. М. К.. Относно протокол № 4000/25.06.2006 г., в.л. е посочило, че в него е констатирало противоречие, като с диспозитива се отказва възстановяване на правото на собственост на наследниците на Т. М. К. на 25 имота, сред които и нива в м. „Могилата“, с площ от 5,4 дка., а в мотивите се възстановява собствеността на наследниците на Т. Т. М., К. Т. М. и В. Т. М., наследници на Т. М. К.. Констатирано е още, че с процесната заповед е одобрен План на новообразуваните имоти и придружаващата ги документация в землището на [населено място], район Нови Искър, СО. От този план, в района на ПИ № 5964.330 и 5964.329 и Регистър към него са налични имоти: 5964.330, с площ 1499 кв.м., м. „Б.“, собственик К. Т. М., имот 5964.329, с площ 1308 кв.м., м. „Б.“, без установен собственик, имот 5694.82, с площ 1198 кв.м., м. „Б.“, собственик Т. Т. М. и имот 5964.83, с площ 1017 кв.м., м. „Б.“, собственик А. Г. И.. Вещото лице е посочило, че съседни на имот 5964.329 са имоти: 5964.990, 5964.82 и 5964.83, като тяхната обща площ е 5022 кв.м. В заключение в.л. е приело, че възстановения в реални граници имот от 2 дка в местност „Б.“ е част от заявления за възстановяване от К. Т. М. имот от 5.4 дка в землището на [населено място], м. „Могилата“, като двете местности „Б.“ и „Могилата“, представляват една и съща местност, която до 19029 г. е била известна като „Могилата“, а след това като „Кошето-Б.“.

Съгласно разпоредбата на § 4к, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ, за земите, предоставени за ползване на граждани въз основа на актове по § 4 се изработват помощен план и план на новообразуваните имоти, а според ал. 2 на посочената норма помощният план по ал. 1 съдържа данни както за имотите, предоставени за ползване, така и за имотите, съществували преди образуването на трудовокооперативните земеделски стопанства и държавните земеделски стопанства. По силата на §4к, ал. 6 от ЗСПЗЗ и чл. 28 и сл. от ППЗПЗЗ планът на новообразуваните имоти се одобрява от областния управител. Заповедта се обнародва в "Държавен вестник", разгласява се чрез средствата за масово осведомяване, включително чрез два централни ежедневника, и се обявява на

подходящи места с публичен достъп в сградите на общината и кметството. Разпоредбата на чл. 28, ал. 4 от ППЗСПЗЗ определя, че с плана на новообразуваните имоти по §4к, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ се установяват границите на имотите, правото на собственост, върху които се придобива, съответно възстановява по реда на §4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ и при условията на § 4а, 4б и 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ. Планът на новообразуваните имоти се изработва въз основа на помощния план по ал. 1 и съдържа границите и номерата на новообразуваните имоти, сградите, съществуващите и новопроектираните улици и пътища, съществуващите обекти на техническата инфраструктура и релефа на терена. Данните за собствеността на новообразуваните имоти се записват в регистър на имотите, който е неразделна част от плана. В производството по §4к, ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ се установява дали е спазена процедурата по одобряването на плана на новообразуваните имоти и дали в регистъра са записани правилно легитимирани като собственици лица, като съдът проверява само верността на отразените в регистъра данни съобразно представените доказателства за установена вече собственост.

Предмет на оспорване в първоинстанционното съдебно производство е била заповедта на областния управител за одобряване на плана на новообразуваните имоти. В това производство не могат да бъдат разглеждани материалноправни въпроси във връзка със собствеността върху имотите. В производството по § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ не се възстановяват, нито се изменят вещни права. Административният орган е бил длъжен при одобряване на плана на новообразуваните имоти да се съобрази с правата на собствениците, такива, каквито са установени с актовете за собственост, като съобрази императивните изисквания към плана по чл. 28, ал.4 ППЗСПЗЗ. По силата на посочената правна норма, в ПНИ следва да бъдат отразени имотите, като в регистъра на новообразуваните имоти, неразделна част от плана не подлежи на вписване правото на собственост, доколкото в регистъра се отразяват само данните за собствеността върху земята. Т.е. в регистъра се съдържат данни за характеристиките на образуваните с плана имоти, собствениците и документите, от които същите черпят права. Записванията в регистъра обаче имат само констатиращо значение. В конкретния случай административният орган не се е съобразил с актовете за собственост и не е спазил изискванията на чл. 28, ал. 4 от ППЗСПЗЗ.

Въпреки че, настоящата съдебна инстанция намира, че при постановяването на решението, СРС не се е произнесъл по наведените доводи за просрочие на жалбата, такова произнасяне е налице в решение № 1930/21.03.2019 г. по К. № 11368/2018 г. АССГ, X. касационен състав. В тази връзка, настоящият съдебен състав счита, че не е необходимо да преповтаря изводите на съдебния състав, извършил инстанционна проверка на първоначалното решение на СРС.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на адв. Р., на ответника следва да бъдат присъдени направените по делото разноски на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 1 от ГПК, съобразно вида и количеството на извършената дейност, както и представения списък по чл. 80 от ГПК, за сумата в размер на 100 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита по административно дело.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20002311 от 05.01.2021 г. по гр.д. № 42454/2019 г. по описа на СРС, 45-и състав.

ОСЪЖДА Областен управител на Област С., да заплати на Т. К. И., ЕГН [ЕГН], сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.